

Ба Шурои диссертатсионии 6D.KOA-019-и
назди Донишгоҳи миллии Тоҷикистон
(734025, ш. Душанбе, хиёбони Рудаки 17)

ТАҚРИЗИ

муқарризи расмӣ ба диссертатсияи Муқимов Сафарбек Давлатбекович дар мавзӯи «Ҷавобгарии ҷиноятӣ барои қасдан расонидани зарари миёна ба саломатӣ тибқи қонунгузорию Ҷумҳурии Тоҷикистон», ки барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯи ихтисоси 12.00.08. – Ҳуқуқи ҷиноятӣ ва криминология; ҳуқуқи иҷроӣ ҷазои ҷиноятӣ (илмҳои ҳуқуқшиносӣ) пешниҳод шудааст.

Мутобиқати диссертатсия ба ихтисос ва самти илм, ки аз рӯи он диссертатсия ба ҳимоя пешниҳод шудааст. Диссертатсияи Муқимов Сафарбек Давлатбекович дар мавзӯи «Ҷавобгарии ҷиноятӣ барои қасдан расонидани зарари миёна ба саломатӣ тибқи қонунгузорию Ҷумҳурии Тоҷикистон» барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯи ихтисоси 12.00.08 – Ҳуқуқи ҷиноятӣ ва криминология; ҳуқуқи иҷроӣ ҷазои ҷиноятӣ (илмҳои ҳуқуқшиносӣ), ки аз рӯи он ба Шурои диссертатсионӣ мувофиқи фармониши Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 7 январи соли 2022, таҳти №15/шд 62 ҳуқуқи қабули диссертатсияҳо барои ҳимоя дода шудааст, мутобиқ мебошад.

Маврид ба тазаккур аст, ки диссертатсияи тақризшаванда дар доираи барномаи дурнамои корҳои илмӣ-таҳқиқотии кафедраи ҳуқуқи ҷиноятӣ ва муқовимат бо коррупсияи факултети ҳуқуқшиносии Донишгоҳи миллии Тоҷикистон – «Сиёсати ҳуқуқии ҷиноятӣ Ҷумҳурии Тоҷикистон дар даврони муосири рушд» омода гардидааст.

Мубрам будани мавзии таҳқиқоти диссертатсия. Мавзуи таҳқиқоти диссертатсионии Муқимов Сафарбек Давлатбекович яке аз мавзуҳои мубрами ҳуқуқи ҷиноятӣ буда, дар маркази таваҷҷуҳи олимони соҳибназар қарор дорад. Дар шароити имрӯза ҷиноятҳо ба муқобили саломатии инсон дар баробари дигар ҷиноятҳо хавфи ҷиддӣ эҷод намудааст.

Бояд тазаққур дод, ки қасдан расонидани зарари миёна ба саломатӣ яке аз ҷиноятҳои хатарнок ба муқобили саломатӣ мебошад, ки дар м.111 ҚҶ ҚТ барои он ҷавобгарии ҷиноятӣ муқаррар шудааст. Хавфи он пеш аз ҳама дар он аст, ки барои ҷамъият оқибати хавфнок дошта, ба солимии бардавоми инсон ҳалал мерасонад. Ҳамзамон ба ҷабрдида зарари маънавӣ низ расонида мешавад, ки метавонад ба зиндагии минбаъдаи инсон таъсири манфӣ дошта бошад. Саломатӣ гуфта, ҳолати беҳбудии пурраи ҷисмонӣ, рӯҳӣ ва иҷтимоӣ, набудани беморӣ ва нуқсонҳои ҷисмониро меноманд. Дар ҳолати зарар дидани саломатии инсон, аз як тараф, ҷисми ӯ дучори ҷароҳат мешавад ва, аз тарафи дигар, хатари марг ва ё аз даст додани қисме аз саломатии худ ба ӯ таҳдид мекунад. Инсон танҳо дар сурати пурра солим будан метавонад аз ҳуқуқи озодиҳои худ истифода бурда, ҳамчун инсонии комил дар муносибатҳои ҷамъиятӣ ширкат варзад. Бинобар ин, саломатӣ барои инсон неъматӣ бебаҳо махсуб шуда, зарар расонидан ба он на танҳо ба саломатии як шахс, балки ба саломатии аҳоли низ хатар дорад. Аз ин рӯ, омӯзиши ҷинояти қасдан расонидани зарари миёна ба саломатӣ (м. 111 ҚҶ ҚТ) ва паҳлуҳои дигари он барои амалия ва назария мубрам ба ҳисоб меравад.

Дар баробари ин, зарурати таҳлили илмӣ-назариявии ҷавобгарии ҷиноятӣ барои қасдан расонидани зарари миёна ба саломатӣ тибқи қонунгузори Ҷумҳурии Тоҷикистон масъалаи рӯзмарра ва актуалӣ боқӣ мемонад, ки ба он муаллиф дар муқаддимаи рисолаи худ таъкид намудааст. Таҳлилҳо нишон медиҳанд, ки ҷинояти қасдан расонидани зарари

миёна ба саломатӣ бо мақсади ба соҳибияти каси дигар додан ба таври чиддӣ масъалаҳоеро ба миён меоранд, ки ба амнияти кишвар, арзишҳои падидаҳои демократӣ, меъёрҳои ахлоқӣ ва адолати иҷтимоӣ ҳалал расонида, ба рушду устувории давлат ва тартиботи ҳуқуқии он зарар мерасонанд.

Дар ин маъно, муқаррар кардани таркиби ҷинояти ҷавобгарии ҷиноятӣ барои қасдан расонидани зарари миёна ба саломатӣ тибқи қонунгузорию Ҷумҳурии Тоҷикистон, муайян намудани асос ва хусусияти ҷавобгарӣ, инчунин бандубасти он чораи ҳуқуқие мебошад, ки ба устуворнамоии муносибатҳои ҷамъиятӣ равона гардидааст.

Аз ҷониби муаллиф ба мубрам будани мавзӯи таҳқиқоти диссертатсионӣ ба таври дурусту комил ишора шудааст. Муаллиф ба таври кофӣ ва қонеъкунанда дар қисмати муқаддимагии қор бо овардани нишондиҳандаҳои муайяни омори расмӣ ва иттилооти манбаъҳои дигар, асоснок будани далелҳои матраҳшуда дар таҳқиқоти мавриди назарро собит намудааст.

Гуфтаҳои дар боло матраҳшуда аз мубрам будани мавзӯи интиҳобнамудаи муаллифи рисола дарак медиҳад.

Дарачаи навгонии диссертатсия ва нуктаҳои илмие, ки барои ҳимоя пешниҳод мешаванд, дар он ифода меёбанд, ки диссертатсияи мазкур нахустин пажӯҳиши муқаммали илмӣ дар мавзӯи «Ҷавобгарии ҷиноятӣ барои қасдан расонидани зарари миёна ба саломатӣ тибқи қонунгузорию Ҷумҳурии Тоҷикистон» мебошад.

Аз мазмуни матни диссертатсия ва автореферат бармеояд, ки он дар илми ҳуқуқшиносии ватанӣ яке аз нахустин пажӯҳишҳои илмие ба ҳисоб меравад ва он аз рӯйи сохтор, услуби иншо ва натиҷаҳои илмии матраҳгардида дорои аҳамият ва арзиши хоси илмист. Дар қисмати навгонии диссертатсия 6 нуктаи илмии дорои аҳамияти назариявӣ ва 8

нуктаи дигар барои такмили қонунгузории ҷиноятӣ ватанӣ барои ҳимоя пешниҳод гардидаанд. Хусусан, таносуби мафҳумҳои «шахсият» ва «инсон» аз ҷониби муаллиф ҳамчун навгонии таҳқиқоти диссертатсионӣ қобили тавачҷух мебошад. Чунончӣ, диссертант ибраз меорад, ки дар айни замон, ки барои қонунгузор оsonу содатар мебуд агар дар КҶ ҚТ дар ин замина аз мафҳуми нисбатан ба ин маъно миёна, яъне мафҳуми «инсон» кор гирифта мешуд. Илми ҳуқуқи ҷиноятӣ, бояд мафҳумҳои «шахсият» ва «инсон»-ро ҳамчун ду мафҳуми баробармаъно арзёбӣ намояд. Дар баробари ин, барои қонунгузор оsonтар мебуд, агар дар Кодекси ҷиноятӣ ҚТ аз мафҳуми «инсон» истифода мешуд. Ҳамин тавр, қасдан расонидани зарари миёна ба саломатӣ унсуре муҳимми низоми ҷиноятҳо ба муқобили ҳаёт ва саломатӣ ба ҳисоб меравад, ки он дар КҶ ҚТ пешбинӣ шудааст.

Муаллиф дар рисолаи илмӣ таҷрибаҳои муосир ва маълумоти оморӣ кишвар ва хориҷаро вобаста «Ҷавобгарии ҷиноятӣ барои қасдан расонидани зарари миёна ба саломатӣ тибқи қонунгузории Ҷумҳурии Тоҷикистон», мавриди матраҳ қарор гирифта, таҳлили таърихи рушди қонунгузории ҷиноятӣ дар самти ҷавобгарии ҷиноятӣ барои қасдан расонидани зарари миёна ба саломатӣ тибқи қонунгузории Ҷумҳурии Тоҷикистон, таҳлили муқоисавии ҳуқуқи ҷавобгарии ҷиноятӣ барои қасдан расонидани зарари миёна ба саломатӣ тибқи қонунгузории Ҷумҳурии Тоҷикистон ва қонунгузории ҷиноятӣ давлатҳои пасошӯравӣ, аломатҳои тарафи объективӣ ва субъективӣ дар самти қасдан расонидани зарари миёна ба саломатӣ, аломатҳои бандубасти қасдан расонидани зарари миёна ба саломатӣ ҳамчун навгонии таҳқиқоти диссертатсионӣ маҳсуб мешавад, ки ба ҳамаи ҷанбаҳои таҳқиқоти диссертатсионӣ рабт дорад.

Муаллиф ҷиҳати такмил додани КҶ ҚТ ва самаранокии истифодаи он, дар қ. 2 м. 111 КҶ ҚТ илова кардани ибораи «нисбати шахси баръало ноболиғ, ё шахсе, ки дар ҳолати очизӣ қарор доштани ӯ барои гунаҳгор аён

аст»-ро лозим мешуморад. Ҳамчунин, муаллиф пешниҳод менамояд, ки қ. 2 м. 111 КҶ ҚТ такмил дода шавад. Чунончӣ, дар диспозитсияи моддаи 111-и КҶ ҚТ танҳо аломатҳои саломатии ҷисмонии инсонро ифода кардааст, вале аломатҳои саломатии равонии инсон аз мадди назар дур мондаанд. Бинобар ин, беҳтар мешуд, ки дар диспозитсияи моддаи 111-и КҶ ҚТ дар баробари ифодаи «харобшавии тӯлонии саломатӣ ё ба таври устувору назаррас аз даст додани камтар аз сеяки қобилияти умумии меҳнатӣ» ифодаи «аз даст додани қобилиятҳои равонӣ ва саломатии равонӣ, ки ба бемориҳои руҳӣ монанд нест» илова карда шавад.

Масъалаҳои матраҳшуда оид ба мукамалгардонии қонунгузорию ҷиноятӣ ватанӣ ва дигар масъалаҳое, ки бевосита ба ҷинояти мавриди омӯзиши рисола рабт доранд, асоснок карда шудааст.

Дар баробари ин, аз ҷониби муҳаққиқ ҳамчунин коркардҳои дигари вобаста ба ҳалли мушкилот ҳангоми татбиқи меъёрҳои ҷиноятӣ тақризшаванда дар миён гузошта шудаанд, ки аз нигоҳи мо қобили тавачҷух ва баррасӣ мебошанд.

Асоснокӣ ва эътимоднокии хулосаҳо ва тавсияҳое, ки дар диссертатсия зикр гардидаанд. Назару андешаҳои муаллиф ва натиҷаҳои илмии диссертатсия аз шубҳа орӣ буда, хулосаҳои дар он оварда натиҷаи таҳлили муқаррароти илмӣ-назариявӣ, таҷрибаи амалияи тафтишотиву судӣ, инчунин омили расмӣ ва қонунгузорию ҷиноятӣ мебошад.

Диссертатсия кори илмӣ-таҳқиқотӣ анҷомёфта ба ҳисоб рафта, моҳиятан мутобиқ бо таҳассуси интиҳобшуда таҳия ва омода шудааст. Натиҷаҳои илмии аз он бадастомада, метавонанд дар рушди илми ҳуқуқи ҷиноятӣ, инчунин криминология, дар амри пешбинии ҷавобгарии ҷиноятӣ барои қасдан расонидани зарари миёна ба саломатӣ тибқи қонунгузорию Ҷумҳурии Тоҷикистон, муайян гардидани кирдорҳои алоҳидаи он ва

хамчунин таркиби ҷиноятии ин гуна кирдор мавриди истифода қарор хоҳад гирифт.

Диссертатсия таҳқиқоти комил ва хотимаёфтаи илмӣ буда, мазмуни ягона дорад ва он вобаста ба ҷанбаҳои мухталифи назариявӣ амалӣ дар шакли матраҳ гардидани суолҳои алоҳида таҳия шудааст. Суолҳои алоҳида ба ҳамдигар мутобиқат намуда, дар ҳамбастагӣ мазмуни ягона доранд ва дар маҷмӯъ таҳлили илмӣ-назариявӣ ҷавобгари ҷиноятиро барои қасдан расонидани зарари миёна ба саломатӣ дар бар мегиранд.

Аз натиҷаи таҳлили матни диссертатсия дида мешавад, ки дар он ақидаҳои мухталифи илмӣ-назариявӣ олимони соҳа оварда шудаанд ва ҳамзамон онҳо мавриди баррасӣ қарор гирифтаанд. Масъалаҳои ҷудогона ба гайр аз таъйиди қоршиносону олимони ва муқаррароти илмӣ, инчунин бо маводи таҷрибаи амалӣ ва судӣ, нишондодҳои мушаххас аз омори расмӣ асоснок қарда шудаанд. Пуррагии таҳқиқотро, аз ҷумла таҳлили муқоисавӣ-ҳуқуқии қонунгузори ҷиноятии давлатҳои пасошӯравӣ оид ба қасдан расонидани зарари миёна нишон медиҳад. Муаллиф ба тавсифи ҳуқуқии ҷиноятии моддаи 111 ҚҶ ҚТ диққат дода, алоқамандӣ ва дигаргунӣ онро бо қонунгузори ҷиноятии хориҷи кишвар муқоиса намудааст. Ҳолатҳои зикргардида аз асоснок ва муътамад будани хулоса ва тавсияҳои дар диссертатсия зикршуда дарак медиҳанд.

Аҳаммияти илмӣ ва амалии натиҷаҳои диссертатсия бо нишон додани тавсияҳо оид ба истифодаи онҳо. Аҳаммияти назариявӣ ва амалии диссертатсия дар он аст, ки муқаррарот ва хулосаҳои илмӣ он амалан метавонанд, дар омӯзиш ва таҳқиқи масъалаҳои гуногуни вобаста ба ҷавобгари ҷиноятӣ барои қасдан расонидани зарари миёна ба саломатӣ тибқи қонунгузори Ҷумҳурии Тоҷикистон, таърихи ташаккул ва асосҳои рушду тақмили он, тафриқасозии ҷавобгари ҷиноятӣ, намудҳои бандубастшавандаи барои қасдан расонидани зарари миёна ба саломатӣ бо

дарназардошти хусусиятҳои миллӣ истифода бурда шаванд. Бахусус, саҳми шахсии муаллиф дар шарҳу тавзеҳи мафҳумҳои алоҳида ва аҳаммияти онҳо назаррас аст. Инчунин, натиҷаҳои таҳқиқот дар раванди таълим, аз ҷумла, омӯзиши мавзӯҳои вобаста ба ҷиноятҳо ба муқобили саломатӣ, асосҳои ҷавобгарии ҷиноятӣ ва мавзӯҳои алоҳидаи қисми махсуси ҳуқуқи ҷиноятӣ метавонанд, истифода карда шаванд.

Дар Кодекси ҷиноятии Ҷумҳурии Тоҷикистон такмил додани м. 111 бо матни зайл муфид аст:

1) Қасдан расонидани *зиёни* миёна ба саломатӣ, ки барои ҳаёт хавфнок набува ва оқибатҳои дар моддаи 110 *ва 112-и* ҳамин Кодекс пешбинишударо ба миён наовардааст, вале боиси харобшавии тӯлонии саломатӣ ё ба таври устувору назаррас аз даст додани камтар аз сеяки қобилияти умумии меҳнатӣ, *аз даст додани қобилиятҳои равоӣ ва саломатии равоӣ, ки ба бемориҳои руҳӣ монанд нест, аз даст додани камтар аз сеяки қобилияти меҳнатӣ касбӣ* шудааст, -

бо қорҳои ислоҳӣ ба муҳлати то ду сол ё маҳрум сохтан аз озодӣ ба муҳлати то ду сол ҷазо дода мешавад.

2) Ҳамин кирдоре, ки:

а) нисбати ду ё зиёда шахсон;

б) нисбати шахс ё наздикони ӯ вобаста бо фаъолияти хизматӣ ё қарзи ҷамъиятиро иҷро намудани ӯ;

в) аз ҷониби гурӯҳи шахсон ё гурӯҳи шахсон бо маслиҳати пешакӣ;

г) *нисбати шахси баръало ноболиғ ё шахсе, ки дар ҳолати очизӣ қарор доштани ӯ барои гунаҳгор аён аст;*

д) дар ҷараёни бетартибҳои оммавӣ;

е) бо сабаби нафрат ё хусумати миллӣ, наҷодӣ, динӣ, маҳалгароӣ ё интиқом;

ж) такроран ё аз ҷониби шахси қаблан содирнамудаи ҷинояти касдан расонидани зарари вазнин ба саломатӣ ё одамкушии пешбининамудаи моддаҳои 104 ва 110 ҳамин Кодекс содир гардидааст, -

бо маҳрум сохтан аз озодӣ ба муҳлати аз ду то панҷ сол ҷазо дода мешавад.

Эзоҳ:

«1. Зиёни миёна ба саломатӣ, зарарест, ки боиси харобшавии тӯлони саломатӣ ё ба таври устувори назаррас аз даст додани камтар аз сеяки қобилияти меҳнатӣ гаштааст.

2. Харобшавии тӯлони саломатӣ дар ҳолате ҷой дошта метавонад, ки дар натиҷаи зарар шахс қобилияти меҳнати худро зиёда аз се ҳафта (21 рӯз) гум карда бошад.

3. Ба таври устувору назаррас аз даст додани қобилияти меҳнатӣ бошад, дар вақте ҷой дорад, ки шахс аз 10 то 30 фоизи қобилияти меҳнати худро гум карда бошад».

Аҳаммияти амалии диссертатсия дар имкони истифодаи натиҷаҳои таҳқиқот ва хулосаҳои муаллиф оид ба номукамал будани меъёрҳои алоҳидаи қонунгузорӣ, ки онҳо дар асоси таҳлили маълумотҳои оморӣ, амалияи тафтишотӣ ва судӣ бароварда шудаанд, барои тақмили қонунгузори ҷиноятии ватанӣ, санадҳои меъёрии соҳавӣ ва санадҳои вобаста ба он зоҳир мегардад.

Натиҷаҳо ва хулосаҳои илмии дар рафти таҳқиқоти диссертатсионӣ бадастомада нишон медиҳанд, ки онҳо воқеан камбудии дар ин самт дар илми ҳуқуқи ҷиноятӣ мавҷудбударо пур менамоянд.

Дар баробари ин, дар диссертатсия баъзе масъалаҳои баҳснок ба назар мерасанд, ки онҳоро қайд намудан лозим аст ва ба Муқимов С.Д. дар шакли тавсияҳо барои таҳқиқотҳои ояндаи ӯ пешниҳод менамоем:

1. Дар автореферат ва диссертатсия муаллиф ба қисми 2-и моддаи 111 КҶ ҚТ таклифу пешниҳодҳои худро манзур намудааст, дар баробари ин хуб мешуд, агар дар қисми 2-и ҳамин модда як банди алоҳида, яъне дар ҳолати мастӣ содир намудани ҷиноят пешниҳод карда мешуд. Чунки вақте қасдан мегуем, бояд ин ҳолати вазнинкунанда низ аз мадди назар дур намонад. Инчунин таҷриба нишон медиҳад, ки ҳангоми содир намудани чунин категорияи ҷиноят шахси ҷиноят содирнамуда дар ҳолати мастӣ қарор доштааст.

Наشري натиҷаҳои диссертатсия дар маҷаллаҳои тақризшавандаи илмӣ. Нуқтаҳои асосии назариявӣ ва амалии ба ҳимоя пешниҳоднамудаи муаллиф, дар 12 мақолаи илмӣ, аз ҷумла 7 мақола дар маҷаллаҳои тақризшавандаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ба таъъ расидаанд, ки фарогири паҳлуҳои гуногуни ҷавобгарии ҷиноятӣ барои қасдан расонидани зарари миёна ба саломатӣ тибқи қонунгузори Ҷумҳурии Тоҷикистон мебошанд.

Ҳамчунин, муқаррароти асосӣ ва хулосаҳои таҳқиқоти диссертатсионӣ дар мақолаҳои илмӣ, дар шакли маъруза дар конференсияҳои гуногуни илмӣ-амалии сатҳи байналмилалӣ ва ҷумҳуриявӣ инъикос ёфтаанд.

Зикр намудан ба маврид аст, ки теъдоди маводи чопшуда ба банди 35 Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, таҳти №267 тасдиқ шудааст, мувофиқ мебошад.

Мутобиқати барасмиятдарории диссертатсия ба талаботи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон. Диссертатсияи Муқимов С.Д. ба талаботи банди 31 ва 33 Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30

июни соли 2021, тахти №267 тасдиқ шудааст, мутобиқат менамояд. Диссертатсия аз ҷониби муаллиф мустақилона навишта шуда, дорои мазмун ва мантики ягонаи дохилӣ мебошад. Сатҳи наwgонии илмии диссертатсионӣ, нуктаҳои илмӣ ва пешниҳоду тавсияҳои амалие, ки ба химоя пешниҳод шудаанд, мақолаҳои илмӣ ва маърузаҳо дар конференсияҳои илмӣ-амалӣ саҳми шахсии муаллифро тасдиқ менамоянд. Инчунин, тарзи навишт, масъалагузорӣ ва услуби таҳқиқоти илмӣ саҳми шахсии муаллифи диссертатсияро нишон медиҳад.

Қисмати хотимагии тақриз. Рисолаи тақризшаванда аз лиҳози мубрамият, ном ва нақши мавзӯ, муқаддима, бобҳо ва зербобҳо, хулосаю сарчашмаҳо пайдарҳам, бо услуби илмӣ таҳия гардидааст. Омӯзиши матни пурраи диссертатсия ва автореферати Муқимов Сафарбек Давлатбекович нишон медиҳад, ки он кори анҷомёфта буда, дорои наwgониҳои илмӣ ва натиҷаҳои бозғтимод мебошад. Автореферат ва қорҳои илмии ҷопшуда мазмуни асосии кори диссертатсиониро инъикос менамоянд. Таҳқиқоти диссертатсионӣ аз рӯи мазмун ва мантиқ ба талабот ҷавобгӯ буда, натиҷаҳои бадастомада дар тавсеаи асосҳои назариявӣ ва методологии ҷавобгарии ҷиноятӣ барои қасдан расонидани зарари миёна ба саломатӣ тибқи қонунгузориҳои Ҷумҳурии Тоҷикистон нақши бориз хоҳанд дошт. Пешниҳод, хулоса ва нуктаҳои илмие, ки дар диссертатсия иброз гардидаанд, судманд ва саривақтӣ буда, онҳо ҷиҳати бартарарф намудани холигии илми ҳуқуқшиносии ватанӣ равона шудаанд.

Дар маҷмӯъ, Муқимов Сафарбек Давлатбекович, сазовори дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯи ихтисоси 12.00.08. – Ҳуқуқи ҷиноятӣ ва криминология; ҳуқуқи иҷроӣ ҷазои ҷиноятӣ (илмҳои ҳуқуқшиносӣ) мебошад.

Тақризи мазкур бо дарназардошти талаботҳои бандҳои 71 ва 72 Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо

Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, таҳти №267 тасдиқ шудааст, омода гардидааст.

Муқарризи расмӣ:

Номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ,
доцент, профессори кафедраи пешгирии терроризм
ва таъмини беҳатарии ҷамъиятии факултети №6
Академияи ВҚД Ҷумҳурии Тоҷикистон

Сафарзода Ҳ.С.

Имзои Сафарзода Ҳ.С.-ро тасдиқ мекунам:

/Сардори ШК ва КХШ Академияи ВҚД
Ҷумҳурии Тоҷикистон,
подполковники милитсия

Музафарзода Б.З.

29.08.2023

Суроғаи муқарриз:

Ҷумҳурии Тоҷикистон, Академияи ВҚД, 734012

ш. Душанбе, кӯчаи М. Масгонгулов, 3,

Тел. корӣ: (+992 237) 226-60-42.

E-mail: k.lila-73@mail.ru

E-mail: tam300986@mail.ru

<http://www.avkd.tj/>